

transgbeneficiet i § 618, stk. 1, ikke modsætte sig, at udlæg foretages i kontante penge, eller – for krav, der er sikret ved pant – i pantet. Skyldneren kan ikke forlange, at udlæg skal foretages i fast ejendom, behæftede aktiver, aktiver, hvis værdi er usikker, eller aktiver, som det er særlig vanskeligt at opbevare eller afhænde, hvis skyldner ejer andre og til udlæg bedre egnede aktiver, som der kan foretages udlæg i. Da udlæg foretages med henblik på tvangssalg, bør det undgås at foretage udlæg i meget værdifulde aktiver for små krav. Er det muligt at foretage udlæg i f.eks. kontantindeståender i pengeinstitut, andre likvide tilgodehavender, værdipapirer mv. bør dette foretrækkes. Det er fogeden og ikke kreditor, som har udvælgelsesretten, jf. stk. 2, sidste pkt.

I *stk. 3* foreslås, at fogeden kan undersøge skyldnerens husrum og gemmer samt dennes person, hvis sådan undersøgelse er nødvendig for at gennemføre tvangsfuldbyrdelsen. Døre og skuffer mv. må kun brydes op af fogeden, hvis skyldneren ikke er til stede eller nægter selv at åbne. Skyldneren skal selv have lejlighed til at åbne sine døre og gemmer. Tilsvarende gælder om undersøgelse af skyldnerens person. Eventuelle undersøgelser af skyldnerens person bør anføres i fogedbogen. Hvis det er nødvendigt, kan fogeden anvende magt over for skyldneren eller tredjemand, hvis denne søger at hindre fogeden i at undersøge skyldnerens rum og gemmer eller skyldnerens person eller i øvrigt yder fysisk modstand mod fogedforrettningens gennemførelse. Hvis det er nødvendigt for at komme til skyldnerens husrum at passere en andens aflukkede område, bør dette kun ske, hvis denne enten træffes til stede eller på betryggende måde (bevisfast) med rimeligt varsel er blevet underrettet om, at fogeden på et nærmere angivet tidsrum har brug for denne passage og om nødvendigt selv vil skaffe sig adgang. Fogeden kan anvende den magt, der er nødvendig for at gennemføre tvangsfuldbyrdelsen. Politiet yder efter anmodning andre fogedmyndigheder bistand til denne magtanvendelse. Efter *stk. 3, 2. pkt.*, må pantefogeden ikke undersøge skyldnerens person i forbindelse med udlæg, medmindre kredsretten har bemyndiget pantefogeden hertil. Sådan bemyndigelse kan pantefogeden søge indhentet ved kredsretten enten før eller under udlægsforretningen, eventuelt telefonisk.

Som det fremgår af § 604, stk. 7, har kreditor normalt ikke mødepligt, og i visse tilfælde kan fogedforretningen gennemføres uden skyldneres tilstedeværelse, jf. § 605. Af *stk. 4* fremgår, at fogeden skal underrette parter, som ikke har været til stede under fogedforretningen, om, hvad der er foregået. Underretningen bør ske skriftligt.

Af *stk. 5* fremgår, at fogeden har pligt til at bistå og vejlede parter, der ikke er repræsenteret ved advokat. Vejledningen bør være af objektivt indhold og omfatter kun de retsregler, som under de foreliggende forhold kan komme i betragtning. Fogeden kan gøre skyldneren opmærksom på eventuelle mulige indsigelser mod udlægsgrundlaget, men dette har normalt ikke betydning, når udlægsgrundlaget er en dom. Vejledningen omfatter endvidere de fogedretlige regler, herunder retten til at påvise bestemte genstande for udlæg, reglerne om transgbeneficiet og muligheden for at fastsætte en afdragsordning.

Til § 608

Efter *stk. 1, nr. 1*, kan fogeden udsætte forretningen, hvis et retsforhold, hvis fastsættelse vil få indflydelse på forretningens udfald, er under behandling ved en ret eller en administrativ myndighed, og fogeden kan også udsætte forretningen efter *nr. 2*, hvis der foreligger andre særlige grunde. Hvis der er uenighed om, hvorvidt fogedsagen skal udsættes, træffes afgørelsen herom af kredsdommeren, medmindre Retten i Grønland er fogedmyndighed for sagen.

Fogeden bør ved sin vurdering af, om sagen skal udsættes, blandt andet tage hensyn til, om gennemførelse af fogedforretningen vil medføre uheldige konsekvenser, hvis dommen senere ændres. Efter omstændighederne kan fogeden også udsætte fogedsagen på en afgørelse fra landsretten af en anmodning om tilladelse til at anke efter den almindelige ankefrist, jf. § 500, stk. 2, og på om landsretten træffer afgørelse om at udsætte fuldbyrdelsen, jf. § 599, stk. 1, 2. pkt. Ansøgning om tredjeinstansbevilling udelukker ikke i sig selv tvangsfuldbyrdelse af landsrettens dom, men vil efter forslaget undertiden give fogeden grund til at udsætte tvangsfuldbyrdelsen eller i det mindste nedlægge forbud mod tvangssalg efter *stk. 2*.

Anmodes der om tvangsfuldbyrdelse på grundlag af et privat dokument, jf. § 598, stk. 1, nr. 4-6, og verserer der en retssag, hvis udfald vil blive afgørende for eksistensen af det krav, der søges fuldbyrdet, vil der ofte være grund til at udsætte fogedsagen. Tilsvarende kan gælde i tilfælde af behandling af en ansøgning om ophævelse af samværsret. Er flere ligeartede krav rejst for fogeden, og er dennes afgørelse vedrørende et af kravene indbragt for landsretten, kan behandlingen af de andre krav efter omstændighederne udsættes. I visse tilfælde vil måske også en retssag angående et modkrav, som skyldneren påstår at have, kunne begrunde udsættelse.

Er begge parter enige om at ønske udsættelse, vil udsættelse som regel blive givet. I sager om fuldbyrd-